

Ημερολόγιο ασημάντων 484 : γυμνοί στο γήπεδο// πρέπει να μιλήσουμε (για τον ...εναέριο χώρο μας)

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

«Αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι ρώτησε τον κ. Κ η κορούλα της σπιτονοικοκυράς του θα φέρονταν τότε πιο καλά στα μικρά ψαράκια; Σίγουρα αποκρίθηκε εκείνος: Αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι θα χτιζαν για τα μικρά ψαράκια στη θάλασσα τεράστια κλουβιά και θα βάζαν μέσα τροφές διάφορες...»

1 9.5.22 Πέμπτη. Καυτό καλοκαίρι στο υπόγειο σινεμά Άστου της Αθήνας από την άλλη Πέμπτη έξω από το μετρό Πανεπιστήμιο. (Έχει αirkοντίσιον!) Από τις 26 Μαΐου έως τις 22 Ιουνίου τρεις διαφορετικές ταινίες, κλασικά αριστουργήματα του σινεμά καθημερινά με 6 ευρώ και οι τρεις. Τις έχουμε δει εκτός από κάτι κινεζο-κορεάτικες. Μία ταινία που θα ήθελα πολύ να δω η «Υπνέτρια» (κορεάτικη) και μου την είχε υποδείξει η Ευρυδίκη πέφτει ατυχώς την ημέρα των γενεθλίων μου οπότε υπάρχει πάρτι στη Βάρκιζα για τα 100 μου χρόνια. Για τους ψαγμένους συνιστώ στις 3 Ιουνίου την αγαπημένη μου ταινία «Γαλαξίας» του Μπονιουέλ. Σημειώνω ότι στο ΑΣΤΥ έκανα το πρώτο σκασιάρχειο στη Β' Γυμνασίου και είδα τις Άγριες Φράουλες του Μπέργκμαν. Η αναπόληση του παρελθόντος από τον εγωκεντρικό γηραιό πρωταγωνιστή μου φάνηκε οδυνηρή, τώρα μου φαίνεται οδυνηρότερη.

• Είναι λίαν τιμητικό να μιλάει ο έλληνας πρωθυπουργός στο Κογκρέσο για τα 201 χρόνια από την Επανάσταση του 1821 και πίσω του να τον χειροκροτούν με ενθουσιασμό δύο σιδηρές κυρίες του αμερικανικού φεμινισμού. Να σηκώνονται όρθιες και να ξανακάθονται με βάση το πρωτόκολλο. Αυτή η σπουδαία εικόνα που εντυπώνεται στο μυαλό του τηλεθεατή και τον κάνει να αισθάνεται υπερήφανος για την διεισδυτική εθνική μας πολιτική θα παιχτεί στις εκλογές με πολλαπλά οφέλη για την κυβερνητική παράταξη. Κι έχει θορυβήσει την αντιπολίτευση και τη γείτονα φίλη χώρα. Οποίον το αποτέλεσμα όμως; Προχτές έγινε η ομιλία του έλληνα Π/Θ στο Κογκρέσο και χτες τα πολεμικά αεροσκάφη της Τουρκίας πετούσαν πάνω από την Αλεξανδρούπολη σαν στο σπίτι τους... Οι Αμερικανοί μας ακούν με προσοχή, μας χειροκροτούν, μας αποθεώνουν, διότι τυγχάνει να είμαστε και το λίκνο του δυτικού πολιτισμού, αλλά επί της ουσίας δεν θέλουν να χάσουν τη μεγάλη Τουρκία και δεν βγάζουν κix για τις απειλές, τις προσβολές και τις παραβιάσεις στον εναέριο χώρο του Αιγαίου, αφήνοντας εν τέλει τον πιο «πιστό σύμμαχο» (την Ελλάδα) να πεθαίνει σιγά σιγά από ασφυξία, χωρίς αέρα.

Σκέφτομαι το φοβερό δεκάλεπτο ντοκιμαντέρ του Koken Ergun: Happy National Day της Τουρκίας που είδα στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης ΦΙΞ (υπάρχει και στο you tube δείτε το) και καταλαβαίνεις τον εθνικισμό που καλλιεργείται στη γείτονα χώρα: Το παρελθόν, η τιμή, το ποίημα. Όλα τα απωθημένα του γείτονα τα πληρώνει τώρα στους εμπόρους ο έλληνας υπήκοος αγοράζοντας βενζινόπλοια, ρουκέτες και λοιπές στρακαστρώκες. Μα μπορούμε σ' αλήθεια να ακολουθήσουμε την Τουρκία στον παρανοϊκό ανταγωνισμό των εξοπλισμών; 40 Φαντόμ θα τους πουλήσουν οι Αρειανοί και τα άλλα 80 θα τους τα αναβαθμίσουν.

-Τι να κάνουμε; Υπάρχει ένα λενινιστικό

«Παραμόρφωση» στο υπό κατάληψη Εμπρός θεατρικό του Χάρη Γεωργιάδη εμπνευσμένο από τη ζωή της συγγραφέως Μαρίας Καραπάνου. Η αγωνία της ύπαρξης, ο εγκλεισμός, τα φάρμακα, η αλληλογραφία μνάσ και κόρης η «Παραμόρφωση» κι από πίσω όλη η αριστοκρατία της γραφής.

εχειρίδιο μήπως πρέπει να το διαβάσουμε; . μήπως πρέπει να φτιάξουμε στρατό γυναικών αλλά Ισραήλ; Στη μικρά Ασία «πρά τον Θερμώδοντα τοίνυν ποταμόν έθνους κρατούντος γυναικοκρατούμενου και των γυναικών ομοίως τοις ανδράσι τας πολεμικές χρείας μεταχειριζομένων» (Διοδώρου Σικελιώτου : Ιστορία Ασσυρίων και των λαών του Ωκεανού) "Η ας κάνουμε στρατό Παίδων α λα Χίτλερ! Και νέων Σπαρτιατών! Μήπως το καλύτερο θα ήταν να προσπαθήσουμε να μπούμε στο κλουβί με τον επικίνδυνο τρελό (Ερντογάν) και να μιλήσουμε; Να μιλήσουμε, να μιλήσουμε. Έστω ψευδίζοντας...

21.5.22 Κυπελλούχος Ελλάδος στο ποδόσφαιρο ο Παναθηναϊκός. Το τρισένδοξο τριφύλλι είναι πάλι εδώ. Μετά από οκτώ χρόνια σηκώνει επιτέλους ένα τρόπαιο. Γκραν σουξέ. Τροπαιούχοι και οι χούλιγκανς με τα βεγγαλικά, τις φωτοβολίδες, τα καμένα καθίσματα και τον πετροπόλεμο. Η Εορτή του Ποδοσφαίρου Μάη μήνα!.. Ο Ισπανός διαιτητής διέκοψε τον αγώνα τρομαγμένος για να επέλθει η τάξη και επέστρεψε με ασπίδες και μέσα σε κάψουλα. Καλά, η αστυνομία δεν μπορεί να τους ψάξει και να τους πάρει τις φωτοβολίδες και τα μπαζούκας που κουβαλάνε; Αλλά υπάρχει και άλλη λύση αρκεί να θέλουμε: Μπορούν οι φίλαθλοι να προσέρχονται όπως οι αρχαίοι Έλληνες γυμνοί, ολόγυμνοι οπότε δεν θα πέφτει ούτε καρφίτσα στον αγωνιστικό χώρο.

Κυκλοφορεί και μία φωτογραφία καρτούν μετά το θρίαμβο του Παναθηναϊκού με τους παίκτες της ομάδας και τον προπονητή που μοιάζει σαν τον Χριστό με την έννοια του Μεσσία. Εδώ πράγματι πρέπει

κανείς να ασχοληθεί σοβαρά με το φαινόμενο Ιβάν Γιαβανοβιτς. Κέρδισε όλο τον κόσμο, όχι μόνο με την επάρκεια του προπονητού αλλά για τον χαρακτήρα του (και την καταγωγή του σαν σέρβος της παλαιάς κραταιάς Γιουγκοσλαβίας) σαν άνθρωπος ευγενής και ταπεινός, για την ανθρωπιά του στο πλέον ...βάρβαρο κοινωνικό περιβάλλον. Είναι καλός προπονητής επειδή προπάντων είναι δίκαιος και καλός άνθρωπος. Όπως είναι καλός γιατρός αυτός που είναι καλός άνθρωπος κλπ. κλπ. Τον προπονητή του Παναθηναϊκού Ιβάν Ιβάνοβιτς σαν Μεσσία, ανάλογα με το γούστο του ο καθένας, θα μπορούσε να τον σκισάρει επίσης σαν Τσε Γκεβέρα, Στάλιν, Γκάντι, Φράνκο, Μπακούιν ή σαν τον ντόκτορα Τσιόδρα.

Ματαίως σπέρνετε γεωργοί. Το άθλημα δεν είναι πια άθλημα, είναι επάγγελμα με πολύ χρήμα, δηλαδή άγριες μπίζνες με στοιχήματα, ομάδες-φέουδα και ιδιοκτήτες με οπαδικούς στρατούς (ενίοτε με ρόπαλα, μαχαίρια και ναρκωτικά). Είναι η κοινωνία του θεάματος με' εμποδίων λόγω επιδημιών, βίας και αλληπαλλήλων κρίσεων, ο λατρεμένος μας καπιταλισμός στην κορύφωσή του απ' όπου αρχίζει η μεγάλη τσουλήθρα το οριστικό τέλος, μέσα σε τόση παρακμή.

•Κόντρα στο βόρβορο της σκυλομουσικής στη διαπασών από τα μεγάφωνα των διερχόμενων αυτοκινητιστών (που δεν έχουν λέει να πληρώσουν βενζίνη) ακούγεται από το ραδιοφωνάκι της κουζίνας το βαλς των χαμένων ονείρων και αναγαλλιάζω, ακολουθεί ολίγη Αρλέτα κι ένα μικρός Σοπέν για να σε πάρω αγκαλιά στον ύπνο μου.